

[Køpke Christensen]

at der ikke kan ske en skattekøberfinansiering af flere akademikerfag end de højst nødvendige. Og hvad er så de højst nødvendige? Ja, her tænker vi på de eksportorienterede uddannelser, de teknologiske uddannelser og sidst, men ikke mindst, de medicinske uddannelser.

Vi må erkende, at med hensyn til de videregående uddannelser er der inden for visse områder et så stort overskud af kandidater, at selv om vi i en årrække gennemførte et totalt stop for tilgang af nye studerende, ville vi alligevel have overskud af færdiguddannede. Dette skyldes den helt forfejlede uddannelsespolitik, der er blevet ført her i landet. Man har bare brugt los uden hensyntagen til balancen mellem udgifterne og de indtægter, erhvervslivet har mulighed for at skaffe, og det er nu engang erhvervslivet, som skal skaffe de nødvendige midler. Man kunne også vende det om og sige, at de urimeligt høje uddannelsesudgifter har været medvirkende til at øge omkostningsniveauet, så vores konkurrenceevne yderligere er blevet forringet.

Det er vores opfattelse, at i det omfang det offentlige skal finansiere de længere videregående uddannelser, skal der laves en overordnet behovsvurdering, før der oprettes studiepladser. Vi ser i den forbindelse gerne, at adgangen til disse uddannelser sker gennem optagelsesprøver, hvor alle uden undtagelse skal kunne tilmelde sig uden krav om bestemte skolekundskaber, med andre ord noget i retning af det system, der eksisterer på Journalisthøjskolen i dag. De, der ikke består optagelsesprøven, skal have mulighed for alligevel at blive optaget; hvis de selv kan betale eller kan få legater og tilskud fra virksomheder eller lignende, så er det helt o.k. Det giver også mulighed for, at man kan vælge at studere i udlandet uden offentlig støtte.

Generelt afviser Fremskridtspartiet at betale for et umådeholdent stort antal studerende, der uddannes til arbejdsløshed. Hensynet til ungdommen kræver, at de ikke skal lokkes til at studere et fag, der sikrer dem en plads i arbejdsløhedsskøen.

På de områder, hvor det offentlige betaler uddannelsen, synes Fremskridtspartiet, at forslaget om en taxameterordning, hvor tilskuddet følger den enkelte studerende, er en fremragende idé, men det vil være fuldstændig grotesk at tilnærme sig de værste planøkonomiske

tilstande, hvis man fastlægger systemet for flere år ad gangen, som det har været diskuteret her fra talerstolen i dag. Her må vi kræve, at uddannelsesinstitutionerne skal være effektive og oppe på mærkerne for at få elever og dermed tilskud.

Med hensyn til internationaliseringen vil jeg koncentrere mig om EF, altså fri uddannelse inden for De Europæiske Fællesskaber, og her har vi mange kritiske bemærkninger til hele grundstrukturen, ideologien på området. Det hele er ved at udvikle sig i retning af en central styring fra EF-Parlamentet, og dette centrale styringsmoment har intet med ikkesocialistisk, frihedsorienteret politik at gøre, heller ikke når det drejer sig om uddannelsesområdet. Det er ren socialisme.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Køpke Christensen beskrev helt klart, at Fremskridtspartiet synes, at der er alt for mange højtuddannede folk her i landet, som går rundt og ikke laver noget. Der er for mange studenter, som fylder op på institutionerne, det er for dyrt, og det er luksusuddannelser. Det var præcis det udtryk, hr. Køpke Christensen brugte.

Jeg må forstå det sådan, at hr. Køpke Christensen er modstander af den udvikling, som er beskrevet så udmærket i redegørelsen: at flere og flere unge efterhånden har mulighed for at få en videregående uddannelse. Jeg vil gerne have hr. Køpke Christensen til at svare på, om han tager afstand fra den udvikling, hvor en større og større del af ungdommen får mulighed for at gennemgå en højere uddannelse.

Og så vil jeg gerne spørge: Hvis det er sådan, at man ikke mener, at den udvikling har været rigtig, hvor skal man så begynde at skære? Hvor skal man begynde at frasortere folk? Skal det være i den gamle mellemskolestil, hvor man foretog den første sortering efter 5. klasse, den anden sortering efter 4. mellem, altså inden gymnasiet, og den tredje sortering efter studentereksamen, så man nåede frem til en lille bitte, tynd elite, som fik lov til at gennemgå disse åbenbart helt unødvendige luksusuddannelser. Er det det system, Fremskridtspartiet gerne vil have tilbage?